

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S

DĖL PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS UŽTIKRINIMO STANDARTO PATVIRTINIMO

2013 m. balandžio 17 d. Nr. 354

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos priešgaisrinės saugos įstatymo (Žin., 2002, Nr. [123-5518](#)) 5 straipsnio 1 punktu, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a :

Patvirtinti Priešgaisrinės saugos užtikrinimo standartą (pridedama).

Ministras Pirmininkas

Algirdas Butkevičius

Vidaus reikalų ministras

Dailis Alfonsas Barakauskas

PRIEŠGAISRINĖS SAUGOS UŽTIKRINIMO STANDARTAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Priešgaisrinės saugos užtikrinimo standartas (toliau – Standartas) nustato priešgaisrinių gelbėjimo pajėgų (toliau – pajėgos) reagavimo į pagalbos prašymus, išvykimo ir atvykimo į įvykio vietą laiko trukmės kriterijus, organizacinę struktūrą, pajėgų, reikalingų reaguoti į pagalbos prašymus ir įvykiams likviduoti, skaičiaus nustatymo principus, vidaus tarnybos sistemos pareigūnų, kitų valstybės tarnautojų ir darbuotojų, dirbančių pagal darbo sutartis (toliau – darbuotojai), operatyviai valdančių pajėgas, skaičiaus nustatymo kriterijus ir pajėgų aprūpinimo gaisrų gesinimo ir gelbėjimo technika skaičiaus nustatymo kriterijus.

2. Pajėgų pagrindinis taktinis vienetas Standarte – į įvykio vietą išvykti privalantys budintys valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos darbuotojai ar savivaldybių priešgaisrinių tarnybų ugniagesiai arba savanoriai ugniagesiai (toliau – budintys darbuotojai) ir automobilinė cisterna.

3. Kitos Standarte vartojamos sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos priešgaisrinės saugos įstatyme (Žin., 2002, Nr. [123-5518](#)), Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme (Žin., 1994, Nr. [60-1183](#)), Lietuvos Respublikos civilinės saugos įstatyme (Žin., 1998, Nr. [115-3230](#); 2009, Nr. [159-7207](#)), Lietuvos Respublikos Bendrojo pagalbos centro įstatyme (Žin., Nr. 2004, Nr.90-3306) ir kituose teisės aktuose.

II. PAJĖGŲ REAGAVIMO Į PAGALBOS PRAŠYMUS, IŠVYKIMO IR ATVYKIMO Į ĮVYKIO VIETĄ LAIKO TRUKMĖS KRITERIJAI

4. Pajėgų reagavimo į pagalbos prašymus ir išvykimo į įvykio vietą laiko trukmės kriterijai:

4.1. į ne mažiau kaip 70 procentų visų pagalbos skambučių turi būti atsiliepiama ne ilgiau kaip per 8 sekundes, į 80 procentų visų pagalbos skambučių – ne ilgiau kaip per 10 sekundžių, į 90 procentų visų pagalbos skambučių – ne ilgiau kaip per 15 sekundžių, o į 99 procentus visų pagalbos skambučių – ne ilgiau kaip per 40 sekundžių;

4.2. pagalbos prašymo priėmimo laikas turi būti ne ilgesnis kaip viena minutė;

4.3. laikas nuo pirmojo pagalbos prašymo priėmimo pabaigos iki pranešimo apie pagalbos poreikį perdavimo pajėgoms, kurios į pranešimą apie pagalbos poreikį reagoja pirmosios, turi būti ne ilgesnis kaip viena minutė;

4.4. laikas nuo pranešimo apie pagalbos poreikį pajėgoms, kurios į pranešimą apie pagalbos poreikį reagoja pirmosios, perdavimo pabaigos iki šių pajėgų išvykimo į įvykio vietą turi būti ne ilgesnis kaip viena minutė;

4.5. laikas, nurodytas Standarto 4.2–4.4 punktuose, gali būti ilgesnis, jeigu:

4.5.1. pagalbos prašyme pateikta informacija netiksli ir (ar) informaciją būtina tikslinti;

4.5.2. pajėgos turi papildomai pasirengti išvykti į įvykio vietą: ruošiama papildoma gaisrų gesinimo ir gelbėjimo technika, išvyksta rezerviniai automobiliai, išvykimo greitį riboja gaisrų gesinimo ir gelbėjimo transporto priemonių techninės charakteristikos;

4.6. jeigu pranešimą apie pagalbos poreikį reikia perduoti kelioms apskrities (apskričių) priešgaisrinės gelbėjimo valdybos komandoms, priešgaisrinėms gelbėjimo tarnyboms, savivaldybių priešgaisrinių tarnybų ugniagesių komandoms, laikas nuo pranešimo apie pagalbos poreikį perdavimo iki šių pajėgų išvykimo į įvykio vietą fiksuojamas, kai

pranešimas apie pagalbos poreikį perduodamas pirmosioms į įvykio vietą turinčioms išvykti pajėgoms.

5. Miesto gyvenamosiose vietovėse pajėgos, kurios į pranešimą apie pagalbos poreikį reaguoja pirmosios (pajėgų pagrindinį taktinį vienetą turi sudaryti ne mažiau kaip viena automobilinė cisterna ir 6 budintys darbuotojai), turi būti išdėstytos taip, kad per metus ne mažiau kaip 80 procentų visų pirmųjų pajėgų atvykimo į įvykio vietą miesto gyvenamosiose vietovėse laikas būtų ne ilgesnis kaip 8 minutės, išskyrus tuos atvejus, kai vykstama gesinti gaisrų, kurie, kaip paaiškėja įvertinus ir, jeigu reikia, patikslinus pagalbos prašyme nurodytą informaciją, nekelia grėsmės ir negali išplisti.

6. Kaimo gyvenamosiose vietovėse pajėgos, kurios į pranešimą apie pagalbos poreikį reaguoja pirmosios (pajėgų pagrindinį taktinį vienetą turi sudaryti ne mažiau kaip viena automobilinė cisterna ir 4 budintys darbuotojai), turi būti išdėstytos taip, kad per metus ne mažiau kaip 80 procentų visų pirmųjų pajėgų atvykimo į įvykio vietą kaimo gyvenamosiose vietovėse laikas būtų ne ilgesnis kaip 18 minučių, išskyrus tuos atvejus, kai vykstama gesinti gaisrų, kurie, kaip paaiškėja įvertinus ir, jeigu reikia, patikslinus pagalbos prašyme nurodytą informaciją, nekelia grėsmės ir negali išplisti.

7. Nesant galimybių per Standarto 5 ir 6 punktuose nustatytą laiką į įvykio vietą viena automobiliu cisterna atvykti Standarto 5 ir 6 punktuose nustatytam būdinčių darbuotojų skaičiui, turi būti užtikrinamas būdinčių darbuotojų atvykimas keliomis automobilineis cisternomis.

III. PAJĖGŲ ORGANIZACINĖ STRUKTŪRA

8. Apskričių, savivaldybių centruose steigiamos valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos įstaigos ar jų padaliniai. Šių įstaigų padaliniai gali būti steigiami ir miestuose, kuriuose daugiau kaip 5 tūkst. gyventojų.

9. Savivaldybėse steigiamos savivaldybių priešgaisrinės tarnybos.

IV. PAJĖGŲ, REIKALINGŲ REAGUOTI Į PAGALBOS PRAŠYMAS IR ĮVYKIAMS LIKVIDUOTI, SKAIČIAUS NUSTATYMO PRINCIPAI. DARBUOTOJŲ, OPERATYVIAI VALDANČIŲ PAJĖGAS, SKAIČIAUS NUSTATYMO KRITERIJAI IR PAJĖGŲ APRŪPINIMO GAISRŲ GESINIMO IR GELBĖJIMO TECHNIKA SKAIČIAUS NUSTATYMO KRITERIJAI

10. Pajėgų, reikalingų reaguoti į pagalbos prašymus ir įvykiams likviduoti, skaičius nustatomas vadovaujantis šiais principais:

10.1. teritoriniu, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teritorijos administracinį suskirstymą;

10.2. tradicinio ir (arba) istorinio išsidėstymo, atsižvelgiant į esamų apskričių priešgaisrinių gelbėjimo valdybų komandų, savivaldybių priešgaisrinių tarnybų ugniagesių komandų ir priešgaisrinių gelbėjimo tarnybų dislokacijos vietas;

10.3. rizikos vertinimo, atsižvelgiant į pavojingųjų objektų išsidėstymą ir juose prognozuojamų įvykių pavojingumą, mastą, galimą poveikį gyventojams, gamybinei ir socialinei veiklai ir aplinkai;

10.4. reagavimo į pagalbos prašymus ir išvykimo į įvykio vietą laiko, atsižvelgiant į laiką, reikalingą nuvykti iš pajėgų dislokacijos vietos į įvykio vietą;

10.5. įvykių kilimo ir dažnumo grėsmės;

10.6. tarpusavio sąveikos; planuojama pasitelkti pajėgas ne tik iš tos savivaldybės, kurioje įvyksta įvykis, bet ir iš kitų savivaldybių;

10.7. kvalifikuoto vadovavimo; pajėgoms turi vadovauti tinkamos kvalifikacijos gelbėjimo darbų vadovai.

11. Darbuotojų, operatyviai valdančių pajėgas, skaičiaus nustatymo kriterijai:

11.1. vienam darbuotojui, reaguojančiam į pagalbos prašymus, turi tekti ne mažiau kaip 10 tūkst. ir ne daugiau kaip 12 tūkst. pagalbos skambučių per metus;

11.2. vienam darbuotojui, operatyviai valdančiam pajėgas, išskyrus Standarto 11.1 punkte nurodytus darbuotojus, turi tekti:

11.2.1. ne mažiau kaip 10 ir ne daugiau kaip 15 apskričių priešgaisrinių gelbėjimo valdybų komandų, priešgaisrinių gelbėjimo tarnybų, savivaldybių priešgaisrinių tarnybų ir savanorių ugniagesių rinktinių;

11.2.2. ne mažiau kaip 100 ir ne daugiau kaip 250 pajėgų išvykčių į įvykio vietą per metus.

12. Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos ir savivaldybių priešgaisrinių tarnybų minimalūs būdinčios pamainos sudėties reikalavimai nustatyti priede.

13. Nustatomas toks minimalus valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpinimas automobilineis cisternomis kiekvienoje savivaldybėje:

13.1. lengvosios ir vidutinės klasės automobilineis cisternomis:

13.1.1. 50 tūkst. gyventojų – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna, bet:

13.1.2. kai savivaldybėje daugiau kaip 500 tūkst. gyventojų, – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna 15 kv. kilometrų;

13.1.3. kai gyventojų tankis savivaldybėje – daugiau kaip 1 tūkst. gyventojų 1 kv. kilometre, – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna 10 kv. kilometrų;

13.1.4. kai gyventojų tankis savivaldybėje – nuo 200 iki 1 tūkst. gyventojų 1 kv. kilometre, – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna 50 kv. kilometrų;

13.1.5. kai gyventojų tankis savivaldybėje – ne daugiau kaip 200 gyventojų 1 kv. kilometre, – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna 350 kv. kilometrų;

13.1.6. kurorto statusą turinčiuose miestuose – ne mažiau kaip 2 automobilineis cisternos;

13.1.7. kai savivaldybė atitinka kelis Standarto 13.1.2–13.1.5 punktuose nustatytus kriterijus, reikia vadovautis tuo punktu, kuriame nustatyta mažiau automobilineis cisternų;

13.2. sunkiosios klasės automobilineis cisternomis:

13.2.1. 60 tūkst. gyventojų – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna, bet:

13.2.2. kai gyventojų savivaldybėje – daugiau kaip 500 tūkst., – ne mažiau kaip viena automobiline cisterna 100 tūkst. gyventojų.

14. Nustatomas toks minimalus valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpinimas gesinimo medžiagų transportavimo priemonėmis kiekvienoje apskrityje:

14.1. vienas vandens transportavimo automobilis ar vandens transportavimo konteineris, kurio tūris ne mažesnis kaip 10 kub. metrų, – 3 tūkst. kv. kilometrų;

14.2. vienas putokšlio transportavimo automobilis ar putokšlio transportavimo konteineris, kurio tūris ne mažesnis kaip 5 kub. metrai, – 5,5 tūkst. kv. kilometrų (gali būti naudojamos kitos transporto priemonės, kurios užtikrina nustatyto kiekio medžiagų pristatymą į įvykio vietą).

15. Nustatomas toks minimalus valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpinimas automobilineis kopėčiomis arba automobilineis platformomis:

15.1. maksimalaus darbinio aukščio, ne mažesnio kaip 20 metrų:

15.1.1. kiekvienoje savivaldybėje – ne mažiau kaip vienos automobilineis kopėčios arba viena automobiline platforma, bet:

15.1.2. kai gyventojų tankis savivaldybėje – daugiau kaip 1 tūkst. gyventojų viename kv. kilometre, – ne mažiau kaip vienos automobilineis kopėčios arba viena automobiline platforma 60 tūkst. gyventojų;

15.1.3. kai savivaldybėje – daugiau kaip 500 tūkst. gyventojų, – ne mažiau kaip vienos automobilineis kopėčios arba viena automobiline platforma 100 tūkst. gyventojų;

15.1.4. kai savivaldybė atitinka Standarto 15.1.2 ir 15.1.3 punktuose nustatytus kriterijus, vadovaujamasį punktu, kuris nustato mažiau automobilineis kopėčių arba

automobilinių platformų;

15.2. automobilinės kopėčios arba automobilinės platformos, kurių maksimalus darbinis aukštis ne mažesnis kaip 35 metrai, turi būti savivaldybėje, kurios miestuose yra daugiau kaip 20 gyvenamųjų pastatų, kurių paskutinio aukšto grindų altitudė didesnė kaip 30 metrų.

16. Nustatomas toks minimalus valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpinimas siurblinėmis stotimis, kurių našumas – ne mažesnis kaip 6 tūkst. litrų per minutę, kiekvienoje apskrityje – ne mažiau kaip viena 4 tūkst. kv. kilometrų.

17. Nustatomas toks minimalus valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos aprūpinimas gaisrinių žarnų automobiliais, kurie veža ne mažiau kaip 1 500 metrų gaisrinių žarnų: ne mažiau kaip vienas kiekvienai siurblinei stočiai.

18. Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos kitų gaisrų gesinimo ir gelbėjimo transporto priemonių, gaisrų gesinimo ir gelbėjimo konteinerių (narų automobilių, cheminių gelbėjimo darbų automobilių, techninių gelbėjimo darbų automobilių ir kitokių automobilių) poreikį Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentui prie Vidaus reikalų ministerijos (toliau – Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas) teikia apskričių priešgaisrinės gelbėjimo valdybos. Reikiamą šių gaisrų gesinimo ir gelbėjimo transporto priemonių ir gaisrų gesinimo ir gelbėjimo konteinerių sąrašą tvirtina Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamento direktorius.

19. Valstybinės priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos padaliniais, esantiems savivaldybėje, kurioje kelių su žvyro danga ne mažiau kaip 30 procentų visos kelių dangos ar miškų ne mažiau kaip 30 procentų viso savivaldybės ploto, ne mažiau kaip 50 procentų visų priklausančių gaisrų gesinimo ir gelbėjimo transporto priemonių turi būti padidinto važumo.

20. Kiek automobilinių cisternų reikia savivaldybių priešgaisrinėms tarnyboms, nustatoma vadovaujantis šiais kriterijais:

20.1. viena automobilinė cisterna – ne mažiau kaip 250 kv. kilometrų, neatsižvelgiant į automobilinės cisternos klasę;

20.2. viena automobilinė cisterna – ne mažiau kaip 7 tūkst. gyventojų, neatsižvelgiant į automobilinės cisternos klasę;

20.3. kai automobilinių cisternų skaičiaus skirtumas, skaičiuojant pagal Standarto 20.1 ir 20.2 punktus, didesnis nei 2 automobilinės cisternos, reikiamų automobilinių cisternų skaičius nustatomas pagal Standarto 20.1 ir 20.2 punktuose apskaičiuotų automobilinių cisternų aritmetinį vidurkį.

21. Rezervinių automobilinių cisternų skaičius nustatomas vadovaujantis šiais kriterijais:

21.1. valstybinėje priešgaisrinėje gelbėjimo tarnyboje turi būti sudarytas ne mažesnis kaip 20 procentų automobilinių cisternų rezervas, kurio minimumas: vienoje apskrities priešgaisrinės gelbėjimo valdybos komandoje ar priešgaisrinėje gelbėjimo tarnyboje, ar priešgaisrinės gelbėjimo tarnybos komandoje – ne mažiau kaip viena automobilinė cisterna;

21.2. savivaldybės priešgaisrinėje tarnyboje turi būti sudarytas ne didesnis kaip 30 procentų automobilinių cisternų rezervas, kurio minimumas: vienoje savivaldybės priešgaisrinėje tarnyboje – ne mažiau kaip viena automobilinė cisterna.

V. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22. Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas kontroliuoja, kaip laikomasi Standarto nuostatų.

MINIMALŪS BUDINČIOS PAMAINOS SUDĖTIES REIKALAVIMAI

1. Apskričių priešgaisrinių gelbėjimo valdybų komandų ir savivaldybių priešgaisrinių tarnybų ugniagesių komandų, priešgaisrinių gelbėjimo tarnybų budinčių pamainų sudėtis turi atitikti šiame priede nustatytus reikalavimus.

2. Budintys darbuotojai suskirstomi į 4 budinčias pamainas. Kiekvienos budinčios pamainos darbuotojai skirstomi į skyrius, kurie į įvykių vietas išvyksta gaisrų gesinimo ir gelbėjimo transporto priemonėmis ir gali savarankiškai atlikti įvykio likvidavimo darbus. Šių darbuotojų skaičius nustatomas taip:

2.1. apskričių priešgaisrinių gelbėjimo valdybų:

2.1.1. komandose, kuriose budi ne mažiau kaip 2 skyriai, iš kurių vienas ar daugiau skirti papildomai nustatytiems gelbėjimo darbams atlikti:

2.1.1.1. prie I skyriaus automobilinės cisternos priskiriami 6 darbuotojai (vienas pamainos vadas, vienas skyrininkas ir 4 ugniagesiai gelbėtojai);

2.1.1.2. prie II skyriaus automobilinės cisternos priskiriami 6 darbuotojai (vienas skyrininkas ir 5 ugniagesiai gelbėtojai);

2.1.2. komandose, kuriose budi ne mažiau kaip 2 skyriai:

2.1.2.1. prie I skyriaus automobilinės cisternos priskiriami 6 darbuotojai (vienas pamainos vadas, vienas skyrininkas ir 4 ugniagesiai gelbėtojai);

2.1.2.2. prie II skyriaus automobilinės cisternos priskiriami ne mažiau kaip 4 darbuotojai (vienas skyrininkas ir ne mažiau kaip 3 ugniagesiai gelbėtojai);

2.1.3. komandose prie automobilinės platformos ar automobilinių kopėčių priskiriami 2 ugniagesiai gelbėtojai;

2.1.4. komandose, kai naudojami narų automobiliai, cheminių gelbėjimo darbų automobiliai ar techninių gelbėjimo darbų automobiliai, turi būti skiriamas vienas skyrininkas ir ne mažiau kaip 2 ugniagesiai gelbėtojai;

2.1.5. komandose, kai naudojama automobilinė siurblinė stotis, turi būti skiriamas ne mažiau kaip vienas ugniagesys gelbėtojas;

2.1.6. komandose, kai naudojamas žarnų automobilis, turi būti skiriamas ne mažiau kaip vienas ugniagesys gelbėtojas;

2.1.7. atsižvelgiant į komandoje esamas gaisrų gesinimo ir gelbėjimo transporto priemones, gali būti skiriama papildomai ugniagesių gelbėtojų;

2.2. priešgaisrinėse gelbėjimo tarnybose, kuriose budi ne mažiau kaip 2 skyriai:

2.2.1. prie I skyriaus automobilinės cisternos priskiriami ne mažiau kaip 5 darbuotojai (vienas pamainos vadas ir ne mažiau kaip 4 ugniagesiai gelbėtojai);

2.2.2. prie II skyriaus automobilinės cisternos priskiriami ne mažiau kaip 4 darbuotojai (vienas skyrininkas ir ne mažiau kaip 3 ugniagesiai gelbėtojai);

2.3. komandose, kuriose yra vienas budintis skyrius, prie automobilinės cisternos priskiriami ne mažiau kaip 2 darbuotojai (2 ugniagesiai gelbėtojai);

2.4. savivaldybių priešgaisrinių tarnybų ugniagesių komandose prie automobilinės cisternos priskiriami ne mažiau kaip 2 darbuotojai (2 ugniagesiai).